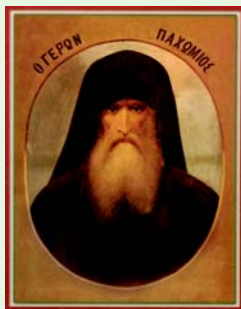

Ἡ συχνότης τῆς Θείας Κοινωνίας*

Ὁσίου Γέροντος Παχωμίου
Ίδρυτοῦ τῆς Σκήτης τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Χίου
καὶ Πνευματικοῦ Ὁδηγοῦ
τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Αἰγίνης
(1839 - 14.10.1905)

Καὶ τίς νὰ μὴ κλαύσῃ τὴν ἀμάθειαν, καὶ ἐλεεινὴν κατάστασιν τῶν σημερινῶν ἱερέων μας; Ποῦ ἠκούσθη τοῦτο ποτέ, νὰ πηγαίνουν οἱ χριστιανοὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, νὰ ζητοῦν νὰ κοινωνήσουν, καὶ οἱ ἱερεῖς νὰ τοὺς ἐμποδίζουν, λέγοντες· μὴν εἶναι τσουρβάς ἡ Κοινωνία; Ἀκόμη δὲν εἶναι 40 ἡμέρες ὅπου ἐκοινωνήσες, καὶ πάλιν ἔρχεσαι νὰ μεταλάβῃς; Ὡσαύτως καὶ τὴν πρώτην ἐβδομάδα τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, γνωρίζω πολλοὺς ἄνδρας καὶ γυναῖκας ὅπου βαστοῦν τριήμερον, καὶ πηγαίνοντες τὴν Τετάρτην εἰς τὴν Προηγιασμένην νὰ κοινωνήσουν, καὶ τοὺς ἐμποδίζουν λέγοντες· ἀκόμη ἔως ἐχθὲς ἔτρωγες κρέας, καὶ σήμερον ἦλθες νὰ κοινωνήσῃς; Καὶ δεύτερον (λέγουσιν) ἡ Προηγιασμένη εἶναι διὰ τοὺς ἱερεῖς, καὶ ὄχι διὰ τοὺς λαϊκοὺς. Φεῦ! τῆς ἀμαθείας καὶ ἀφροσύνης μας! Σὺ μὲν, ὦ ἄνθρωπε ἱερωμένε, ἀφ' ἐσπέρας τρώγεις κρέας, πολλάκις καὶ μεθυσμένος τυγχάνεις, ἴσως δὲ εἶσαι καὶ ἀνευλαδής, καὶ πηγαίνεις καὶ λειτουργεῖς, καὶ αὐτὸς ὅπου νηστεύει μὲ τόσῃν εὐλάβειαν τὸν ἐμποδίζεις; Καὶ τὸν καθυστερεῖς τοσαύτης ὠφελείας καὶ ἁγιασμοῦ.

Βλέπετε ἀμάθεια τῶν ἱερέων μας; Αὕτη ἡ Προηγιασμένη (λέγουσιν) εἶναι τῶν ἱερέων, καὶ ὄχι τῶν κοσμικῶν· ὁ Μέγας Βασίλειος λέγει· ἐγώ, τετράκις τῆς ἐβδομάδος κοινωνῶ τοὺς ἐνορίτας μου, ὡσαύτως καὶ ὁ Χρυσόστομος καὶ ὅλη ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὴν τὴν συνήθειαν εἶχαν νὰ κοινωνοῦν 4 φορὲς τὴν ἐβδομάδα· καὶ ἐπειδὴ τὴν Μεγάλῃν Τεσσαρακοστὴν Λειτουργία δὲν γίνεται μέσα εἰς τὴν ἐβδομάδα, ἐσοφίσθησαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες νὰ ἐβγάξουν Προηγιασμένην, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ κοινωνοῦν καὶ ἀνάμεσον τῆς ἐβδομάδος οἱ χριστιανοί, καὶ σὺ λέγεις τῶν ἱερωμένων εἶναι ἡ Προηγιασμένη;

Καὶ βλέπε, ὦ ἀναγνώστα, ἕως ὅτου ἦταν αὕτη ἡ τάξις καὶ ἐσυνοκοινωνοῦσαν οἱ χριστιανοί, ἐθερμαίνετο ἡ καρδιά τους ἀπὸ τὴν χάριν τῆς Ἁγίας Κοινωνίας, καὶ ἔτρεχαν εἰς τὸ μαρτύριον, ὡσὰν τὰ πρόβατα· Ὅστις λοιπὸν ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς ἐμποδίζει τοὺς χριστιανοὺς ἀπὸ τὴν ἄχραντον Κοινωνίαν, ἃς ἠξέυρη καλὰ, ὅτι μεγάλως ἁμαρτάνει. Δὲν λέγω ὅμως νὰ κοινωνοῦμεν ἀπλῶς καὶ ὡς ἔλαχεν, ἀλλὰ μὲ τὴν προετοιμασίαν.

Ἦκουσα ὅμως νὰ λέγουν τινὲς ἱερεῖς· ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἱερεὺς καὶ συχνολειτουργῶ καὶ κοινωνῶ, ἀλλὰ ὁ λαϊκὸς δὲν ἔχει τὴν ἄδειαν. Εἰς τοῦτο, ἀδελφέ μου ἱερέα, ἔχεις μεγάλο λάθος· διότι εἰς τὴν Κοινωνίαν δὲν διαφέρει εἰς τίποτε ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τὸν λαϊκόν· διατί, σὺ ἱερεὺς, εἶσαι ὑπρέτης τοῦ Μυστηρίου καὶ ὄχι πῶς ἔχεις τὴν ἄδειαν νὰ συνοκοινωνῇς καὶ ὁ ὁ λαϊκὸς ὄχι. Εἰς τοῦτο ἔχω νὰ σοῦ φέρω πολλὰς ἀποδείξεις τῶν Ἁγίων, ὅτι ἡ Κοινωνία τῶν ἀχράντων Μυστηρίων εἶναι συγκεχωρημένον συνεχῶς νὰ μεταλαμβάνουν ἐξ ἰσοῦ, χωρὶς διαφοράν, καὶ ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς καὶ ἰδιῶται, καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἐκτὸς τῶν τριγάρων· ὅσοι γὰρ ἔχουν 3 γυναῖκας παρμένας, ἐκεῖνοι μόνον 3 φορὲς κοινωνοῦν τὸν χρόνον.

Ἐχω λέγω μυρίας ἀποδείξεις περὶ τούτου, ἀλλὰ ποῖον νὰ σοῦ πρωτογράψω; Χρυσόστομον, Κλήμεντα, Συμεὼν Θεσσαλονίκης, Δαβὶδ; Ποῖον λέγω νὰ σοῦ πρωτοεῖπω; Εἰς τοῦτο ἔχω νὰ σοῦ φέρω τόσας πολλὰς ἀποδείξεις, ὅπου χρειάζεται νὰ γεμίσω ἓνα βιβλίον ὁλόκληρον. Διὰ τοῦτο κόπτω τὸν λόγον καὶ σοῦ λέγω μὲ συντομίαν μόνον ἐτοῦτο· ὅταν δὲν θέλῃς νὰ συνηγορῶν οἱ χριστιανοί, διατὶ βαστάξεις τὸ ἅγιον Ποτήριον καὶ τὸ δείχνεις εἰς τοὺς χριστιανούς καὶ φωνάζεις ἀπὸ τὸ ἅγιον Βῆμα· Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε, καὶ πλησιάσατε εἰς τὰ Μυστήρια νὰ κοινωνήσετε; Καὶ ἔπειτα πάλιν ἐσεῖς οἱ ἴδιοι τοὺς ἐμποδίζετε, καὶ ψεύδεσθε φανερά; Διατὶ ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος τοὺς προσκαλεῖτε καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τοὺς διώχνετε;...

(*) Ἀπὸ τὸ βιβλίον «Υπεράσπισις τῆς Ἀληθείας καὶ Νίκη κατὰ τοῦ Διαβόλου», ἐκδ. ε' τῆς Ἱερᾶς Σκήτης Ἀγίων Πατέρων Χίου, σελ. 76-78, Ἀθήνα 1985. Ἐπίσης βλ. τὸ ἀπόσπασμα αὐτὸ καὶ στὸ ἐνδιαφέρον σύγγραμμα τοῦ Ἀντωνίου Ν. Χαροκόπου, Ὁ Γέροντας Παχώμιος Ἰδρυτὴς τῆς Ἱερᾶς Σκήτης τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Χίου, σελ. 141-142, Ἀθήνα 2003.

Κουρές Μοναχῶν

ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ τῆς Β' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν, 23.2.2004 ἐκ. ἡμ., πρὸ τῆς Ἀπολύσεως τοῦ Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸ μικρὸ Καθολικὸ, ἐντὸς τοῦ «ἀβάτου», τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ιουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, ἐκάρησαν Ρασοφόροι Μοναχοὶ δύο Δόκιμοι Ἀδελφοὶ τῆς Μονῆς ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς καὶ Καθηγουμένου Αὐτῆς κ. Κυπριανοῦ.

Πρόκειται γιὰ τοὺς Ἀδελφούς Ἀλέξανδρο Περγάνωφ, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὸ ὄνομα Ἀλέξιος, πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀγίου Ἀλεξίου ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ Κυπριανὸ Βενιαμίν, στὸν ὁποῖον ἀφέθηκε τὸ ὄνομα ποῦ ἔφερε, δηλαδὴ τοῦ Προστάτου Ἀγίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας.

Ὁ γ. Ἀλέξιος εἶναι 30 ἐτῶν, προέρχεται ἀπὸ τὴν Η.Π.Α. καὶ προσῆλθε στὴν Ἱερὰ Μονὴ τὸν Νοέμβριο τοῦ 2001. Ὁ γ. Κυπριανὸς εἶναι 73 ἐτῶν, προσῆλθε στὴν Μονὴ τὸν Ἰούνιο τοῦ 2002, προέρχεται ἀπὸ τὴν Σουηδία, συριακῆς καταγωγῆς, ἐκ τοῦ ἐγγάμου βίου, ὁ κατὰ σάρκα υἱὸς τοῦ ὁποίου γ. Θεοχάρης εἶναι ἐπίσης Μοναχὸς στὴν ἴδια Ἱερὰ Μονή.

Ἐπίσης, ἐρασφόρεσε ὁ Δόκιμος Μοναχὸς Δημήτριος Πιάτκοβ, 48 ἐτῶν, ρωσικῆς καταγωγῆς ἐξ Αὐστραλίας.

Εὐχόμεθα στοὺς νεόκουρους Ἀδελφούς τὴν θεία ἐνίσχυσι στὴν εὐλογημένη μοναχικὴ τους ποντοπορία, ἐν μετανοίᾳ, ὑπακοῇ καὶ ἀγασμῷ.